

Nom del castell: Concabella
Data de construcció: segle XI
Municipi: els Plans de Sió
Comarca: Segarra
Altitud: 417 m
Coordenades: UTM 31N (ED50): E 353648, N 4623892
Geogràfiques (ETRS89): Lon. 1° 14' 18.86" Lat. 41° 45' 5.493"
Com arribar-hi: des de Cervera prendre la carretera que va a Agramunt L-303 i abans d'arribar a Bellver d'Ossó, a una rotonda, desviar-se a la dreta per la L-310.

La Història

Des del 1040 hi ha notícies d'aquest castell a través de l'acta de consagració de Santa Maria de la Seu on es fa esment que pertanyia al comtat i bisbat d'Urgell. A partir del segle XIV va passar a Berenguer de Peramola (que va testar el 1347 a favor de Gombau de Vilalta i va concedir molts privilegis als seus vassalls), i al voltant de l'any 1381 era dels Oluja.

Al llarg del segle XV obra en poder dels Requesens i durant la guerra contra Joan II a Rodrigo de Bobadilla, i d'aquest als Ortiz. Des del segle XVI serien propietaris els Erill, els quals van transformar l'antiga fortalesa en un palau senyorial que van conservar al llarg de tres segles.

Des del segle XII són coneguts diversos personatges cognomenats Concabella, entre els quals destaquen Pere de Concabella (1198) i els Concabella, senyors de les Pallargues. Els Concabella van participar activament en la vida del comtat d'Urgell i van donar, fins i tot, dos abats al monestir de Poblet.

L'edifici

Impressionant dimensió d'aquest castell, palau senyorial de planta quadrada i 30 m de façana, amb pati interior, finestres renai-xentistes i dues torres quadrades emplaçat dintre del nucli urbà.

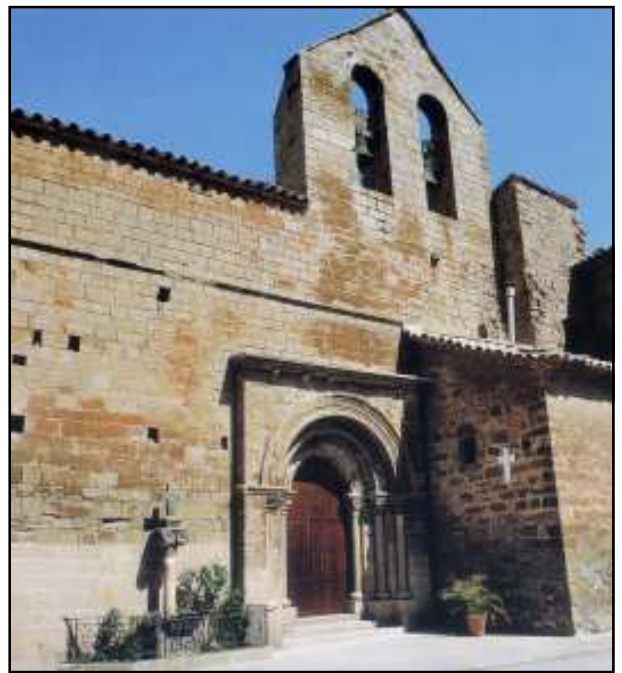
El 1991 es comencen les obres de reconstrucció del castell que, en una primera

fase s'arregla la teulada i en una segona s'enderroca el cafè que va ser afegit el 1953 a la façana meridional i que desfigurava la fisonomia originària del castell. És el castell o casal fortificat més gran de la Segarra.

Jordi Gironès Vilardebò
novembre de 2008

Sant Salvador de Concabella

Sant Salvador de Concabella

La parròquia de Concabella data del 1051 i inicialment estava subjecta a Santa Maria de Guissona tal com consta l'any 1098. A la primera meitat del s. XII ja apareix, però, vinculada a la canònica de Santa Maria de Solsona quedant inclosa dins la diòcesi d'Urgell.

Es tracta d'un edifici del s. XIII compost d'una sola nau coberta amb volta de canó. Cal destacar la portalada romànica d'entrada al temple situada a la façana sud amb capitells ornamentats amb motius vegetals diversos.